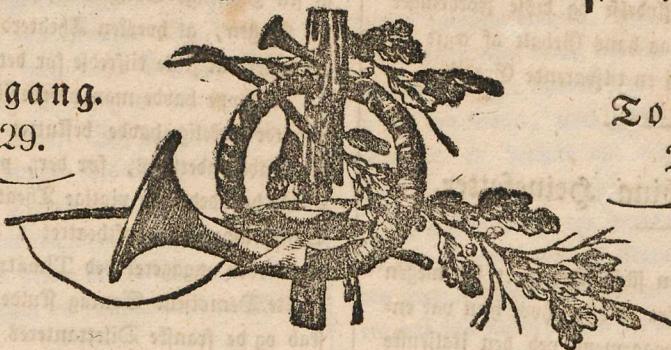

Kjøbenhavns-Posten.

Tredie Aargang.
No. 168. 1829.

Torsdagen den
22. October.

Thorvaldsen, bedemt af en Englænder.

I "Memes's History of Sculpture &c.", London 1829; læses følgende, i flere Henseender mærkelige, sjældent vistnok ubillige og af Partisched smagende Dom over Thorvaldsen:

"Siden hans berømte Samtidiges, Canova's Dod, har Thorvaldsen, født i Kjøbenhavn (?) i 1771 eller 72, tildraget sig almindelig Æpmørkdom som Hoved for den nyere Skole. Denne Mesters Fortjeneste og Evner ere uden tvivl af en særdeles høj Rang; men hverken i hans Værkers Udstreckning eller deres Fortrinnighed, befrygte vi, at hans Standpunkt er saa højt, som det undertiden er blevet sat.

Den danske Billedhuggers Genius er kraftig; men dens Energie fremgaaer mere af Eiendommelighed end af virkelig Fortræffelighed. Hans Ideal udspringer mindre af en Efterligning af Antiken, eller af Naturen, end af hans egen individuelle Alands Virksomhed — det er Fostret af en Phantasie, der mere søger kraftig Virkning i føregne Bindelser, end i almindelige Principer; og egnar sig derfor neppe til at udeve en varig eller gavnlig Indflydelse paa Tidsalderen.

Simpelhed og imponerende Udtryk synes hidtil at have udgjort Hovedgjenstandene for hans Strebene; men Distinctionen imellem det Simple og Raue, det Mægtigtvirkende og det Overdrevne iagttaages ikke altid i den danske Mesters Arbeider. Hans Simpelhed er undertiden uden Gratie; det Effectfulde — haardt, og uden tilbørlig Smagfuldhed.

Udtrykket og Conturerne af hans Hoveder, undtagen hvor de — som i hans Merkur (et fortæffligt Grempel baade paa Skønhederne og Feilene i Kunstnerens Stil) — umid-

delbart ere hentede fra Antiken, bære vel Storhedens og Kraftens Præg, men harmonere sjælden, i Principerne for disse Udtryk, med den almindelige Naturs majestætiske Regel-mæssighed. Formerne ere desuden ikke sjældent fattige, uden nogen kraftig Gjengivelse af de enkelte Dele, og fattes undertiden den tilbørlige Runding.

Disse Feil ere maaske tildeels udsprungne af Kunstnerens tidlige og hyppigere Øvelse i Reliefer. I dette Tag af Kunsten er Thorvaldsen uimodsigelig beundringsværdig. Alexanders Triumph tog, som oprindelig var bestemt for Friesen til Gouvernementspalladet i Milano, er, uagtet en ved enkelte Lejligheder yttret Armod i Ideens Materier, som Heelt betragtet, en af de meest grandieuse Compositioner i Verden; medens den delicate Udførelse og poeetiske Felelse i de tverde udmarkede Arbeider: "Matten" og "Aurora" neppe lade noget Onske utilfredsstillet.

Men i Statuer excellerer Thorvaldsen alene hvor Tendents og Former tillade en ubunden Indbildningskraft, eller hvor man ikke umiddelbar kan tage sin Tilslugt til Sma-gens faste Regler og Naturens simple Virkninger. Derfor ere, af alle hans Værker, Aposternes Statuer, i og for sig betragtede, de fortæffligste, fordi de tilskæde et ubetinget Udtryk og stor Eiendommelighed i Compositionen.

Kort, Thorvaldsen besidder et eiendommeligt, men i nogle Henseender vildfarende Genie. Hans Ideer om Composition ere uregelmæssige; hans Phantasie overtræffer hans Udførelsesevne; hans Ideer synes at tage en Deel af deres Verdi og Friskhed under Realisationen. Som individuel Artist, vil han med Rette have Fordring paa en høj Rang blandt de Mavne, som ville gaae over til den fierne Efter-verden. Som en Skulptor, der vil have Indflydelse, eller som har udvidet Kunstens Principer, ere hans Fordringer

ikke store, eller, hvis denne Indsydelse og disse Fordringer ikke saaledes vor begrændses, maa hans Gehalt af øgte og universel Fortrinlighed angives i en tilsvarende Grad".

Sangerinden Sabina Heinefetter.

Denne Sangerinde har i den sidste Tid gjort saa megen Opsigt ved sin Vortrømmelse fra Kassel, hvor hun var engageret for Livstid, og sit Engagement ved den italienske Opera i Paris, at det neppe vil være uinteressant her at see en samlet Fremstilling af hendes Fata.

Om hendes Undvigelse fra Kassel læses følgende Meddelelse i den Dresdenske "Abendzeitung".

"Den 28de Juli, Hs. Kongelige Hoihed Churfyrstens Fødselsdag, skulde paa Theatret i Kassel opføres en ny Opera af Spohr: "Der Zweikampf um die Geliebte" (efter hvad jeg hører et albeles omarbejdet Ungdomsarbeide af Componisten) og man ventede til Generalprøverne endnu paa vor Sangdronning, Demoiselle Heinefetter, der, med sex Ugers Permission, var taget til Hamborg. Man ventede og ventede — men forgjæves. For hos hendes tilbageblevne mindre Søskende at erholde Oplysning om hendes Udeblivelse, begav man sig hen i hendes Bopæl. Omfonst — ogsaa Søskendene vare Aftenen iforveien hemmelig undvegne af Huset og af Staden, og et i hendes Bærelse forefundet Brev meddelede den uventede, Alt forændrende Efterretning, at Dem. Heinefetter havde besluttet ei alene at bryde sit Ord, men sin Ged. Hun havde nemlig fort for sin Permission besvoret, aldrig, uben højere Bedkommendes Samtykke, at fratræde sit Engagement ved det herevrende Theater. I hvilken Forlegenhed Regien er blevet sat herved, kan man let forestille sig, da Dem. Heinefetter var vor Operas Hovedstotte, Publikums Yndling. Ja, om det ogsaa lykkes Directionen snart at erstatte Tabet (man taler om hin Dem. Fischer, der gjorde nogen Opsigt i Paris) saa vilde Kasselanerne dog altid forblive kolde imod den nye Sangerinde, fordi de have fattet en sørdeles stor, egentlig overdrevne Forkærlighed for Dem. Heinefetter. — Kun en Sangerinde, der har et betydeligt Renommee, vil nu kunne stille vort Publikum tilfreds."

Men er der saaledes al Sandsynlighed for, at det Kasselske Publikum vanskeligt vil lade sig tilfredsstille for Tabet

af sin Yndlings-Sangerinde, saa har man allerede seet Syn for Sagen, at hverken Theaterdirectionen eller Churfyrsten ere lettere at få til tilsfærdse for dette Tab.

Neppe havde man overbevist sig om, at Dem. Heinefetter virkelig havde besluttet at gøre sit Talent frugtbringende andetsteds, før der, paa samme Tid som franske Blade bebudede den vigtige Theaternyhed, at "den beromte Sangerinde ved Hoftheatret i Kassel, Dem. Heinefetter, var blevet engageret ved Théâtre italien, og med den beromte Demoiselle Sontag skulde dele Åren af Landsmandskab og de franske Oilettanteres Hylding", for der i Hamburger Correspondent og flere tydiske Blade var at løse folgende:

Efterlysnings.

Den, ifolge Contract paa Livstid her ansatte og til sit Engagement eeds vorne Kammer-Sangerinde Sabine Heinefetter, der, efter den erholtte Permission paa sex Uger, ei igjen har indfundet sig, men i mod Tro og Love har begivet sig til andre Lande, tilkendegives herved, efter allernaadigst Besaling, at hun inden en Maands Forløb har at begive sig tilbage til sin Post og retsæddiggøre sig, ihenseende til sit Udeblivende. I modsat Fald vil hun, for sin Udeblivelse og sin Meened, blive at underkaste Straf, og Proces i saa Henseende vorde anlagt imod hende.

Kassel, den 5te August 1829.

Det Churfyrstelige Over-Hofmarschallat.

En lignende Opsordring lod den ved det franske Hof accrediterede churhessiske Minister indføre i Journal des Debats.

Paa dette Stikbrev lod Demoiselle Heinefetter, i samme Blad, indrykke følgende Svar:

"Neppe atten Aar gammel, altsaa endnu mindre aarig, blev jeg engageret paa Livstid som første Sangerinde. Uttrykket "Engagement for Livstid" findes i Contracterne med de Kongelige Theatre, saa ofte Fyrsten har den Maade at sikre Kunstnere deres Existence for deres hele Levetid; men aldrig har en Fyrste villet, eller kunnet tvinge en Kunstner til at gøre Brug af denne Maade imod sit Ønske og sin Willie.

I forrige Aar sollte jeg, hvor skadeligt Klimatet i Kassel virkede paa min Sundhed, og jeg troede, at ogsaa mit Kald for Kunsten paalagde mig den Pligt at udvide Kredsen af mine Studier. Jeg skrev til Hs. Hoihed Chur-